

Akkor kíméli a kolbászt, mikor elfogyott

Ez a közmondás tréfásan is, gúnyosan takarékosásra inti a gazdát. Társa ez annak a másik példaszónak: *több nap, mint kolbász!* Minthogy igazándiban, egyik disznóöléstől a másikig, bizony hogy több nap is van, mint amennyi szál kolbászt tölthetünk. Nyilvánvaló, hogy e példaszó a kíméletet, takarékoságot nem csak a kolbászra érti, hanem minden másra.

Hanem már mi csak maradjunk hát — a kolbásznál.

Az egyszeri gazdáról beszélnek, hogy két tulajdonsága volt. Szerette, ha a disznótort asszony felesége annak rendje és módja szerint megtartotta. Ez egy alkalommal boldog-boldogtalant meghívott, de azt is szeretne volna, ha az a kolbász végtelenségig tartana.

Mikor aztán odaszólt az asszonynak:

— Sára, adsza egy kis kolbászt ma estére, az asszony aggódva mondá, hogy bizony csak egy-két sütetnyi van már.

— Hát akkor kíméljük — bízatta az ember.

— No hiszen —vágta oda a feleség— kend is akkor kíméli a kolbászt, mikor már elfogyott.

Így van a gazda a búzával, a szalonnával, a borral és sok más mindennel. Még a pénzzel, sőt a gazdasággal is. Sokan akkor kezdenek takarékoskodni, mikor már késő. Mint mondani szokás: *a marok pénzt szórta, a vagyont roncsolta, a gyufaszáron meg spórol.*

Azért bölcsen inti a gazdát ez a példaszó arra, hogy mindenben tartson okos beosztást. Hogy ne csak a mával, de a holnappal is törődjék.

Akkor kíméli a kolbászt, mikor elfogyott

Írta: Ismeretlen szerző

2019. október 29. kedd, 00:00 - Módosítás: 2022. július 06. szerda, 10:37

Forrás: Téli Esték 1912. XV. évfolyam 7. szám. 4.

https://library.hungaricana.hu/hu/view/TeliEstek_1912/?pg=55&layout=s